

COL·LECTIVA

► **Galeria d'Art Horizon, Colera.** Carrer Francesc Ribera, 22. **Del 10 d'agost al 28 de setembre.** De dijous a diumenge de 18 a 21 h. Dilluns, dimarts i dimecres tancat.

■ En paraules dels responsables de la galeria Horizon: «No es pot saber en quin lloc de la memòria es troben els colors que recordem, tampoc perquè els trien els artistes com si fossin banderes de les seves obres. Els colors es troben, amb tota seguretat, sota les capes dels records oblidats per la raó. Pertanyen als mites i als símbols». La mostra, dedicada íntegrament al color vermell, compta amb la participació de Jaume Amigó, Xavier Escribà, Sabine Friesicke, Gabriel, Steve Silver, Lluís Lleó, María Paolo Coda, Ralph Bernabei, Sílvia Lerin i Rafa Fortaleza. **E. CAMPS**

DOLORS BOSCH

► **Museu de la Terrissa, Quart.** Plaça de la Vila, 2. **Del 7 de setembre al 13 d'octubre.** Dissabtes de 10.30 a 14 h i de 16.30 a 20 h. Diumenges i festius de 10 h a 14 h.

■ Que la terracota es troba als al·lors de la civilització és un fet evident: la síntesi de terra i foc té alguna cosa d'exercici alquímic que ens remet a l'inveterat somni de permanència. Amb tot, la voluntat d'afaiçonar és el que ens fa diferents: aquest és el verb que descriu l'acció de donar forma a la matèria. Què tan senzill com agafar un munt d'argila i, ajudant-nos del palmell de la mà, convertir-lo en una concavitat. Sigui com sigui, reflexiona Bosch, «la vida no segueix un sol fil conductor per poder-la explicar, sinó que és complexa [...]. En un sol dia, podem copsar una infinitat d'emocions i sensacions que entre elles es poden contraposar». **E. CAMPS**

MAPI RIVERA

► **Palau de l'Abadia de Sant Joan de les Abadesses.** **Del 27 de juliol al 13 d'octubre.** Diari de 10 a 14 h i de 16 a 19 h. Festius de 10 a 14 h.

■ A diferència de molts artistes, que remoregen a l'hora d'explicar els seus treballs i processos creatius, Mapi Rivera sol regalar-nos riques (i sovint extenses) reflexions sobre els seus plantejaments artístics que, d'alguna manera, acaben formant part del projecte expositiu mateix. En aquest sentit, és l'autora qui millor pot explicar el rerefons conceptual de la seva mostra: «El meu treball és un procés de depuració, de dilatar la pell, d'obrir-la visualment per veure i deixar veure, mostrant-me en el recollir-me i recollint-me en el mostrar-me. Vaig haver de fer un procés de nuesa, de descobriment, d'il·luminació, per no tenir la pell coberta i poder veure». **E. CAMPS**

COL·LECTIVA

► **Museu de la Mediterrània, Torroella de Montgrí.** Carrer d'Ullà, 31. **Fins el 28 d'octubre.** De dilluns a dissabte de 10 a 14 h i de 17 a 20 h. Festius de 10 a 14 h.

■ *Maap*. va néixer ara fa dos anys com un estudi jove dedicat al disseny i a la concepció d'espais. En aquest cas, i amb l'ajuda inestimable d'Helena Moreno Mata com a investigadora del vincle entre art i territori, el col·lectiu actua ara com a responsable d'una heterodoxa exposició on hi participen diversos creadors i artistes: Marta Aguilar (actriu i dramaturga), Jordi Alomar (musicòleg i gestor cultural), Luce (artista visual), Lluís Tudela (fotògraf) i Antonio Iannola (músic). La idea, molt oberta segons els seus responsables, és «realitzar una acció artística per a la conscienciació i assimilació del territori del Baix Ter». **E. CAMPS**

JOAN CLARET

► **Galeria Richard Vanderaa, Girona.** Carrer Auriga, 3 bxs. **Del 14 de setembre al 19 d'octubre.** De dimarts a dissabte d'11 a 13.30 h i de 17 a 20.30 h. Festius tancat.

■ D'alguna cosa ens hauria de servir, a l'hora d'encarar els treballs d'artistes com Joan Claret (Barcelona, 1929 - 2014), l'experiència d'autors com Joan Puig Mainera (Olot, 1921 - 2013): la historiografia de l'art més estantissa ens l'ha etiquetat com a cinètic o com a abstracte geomètric, dos íemes pictòrics que van sorgir per oposició a l'informalisme i l'expressionisme de la immediata postguerra, durant aquella llarguíssima segona meitat de segle XX polaritzada entre el compromís polític i el repliegament esteticista als territoris de l'art per l'art. Sigui com sigui, tant Manera com Claret van passar per París: el primer, ho va fer per afiliar-se a les files dels hereus del

cubofuturisme i, d'aquesta manera, passar a formar part de la nòmina d'artistes que podien ser llegits en clau netament formalista (atès el rigor de la seva sintaxi pictòrica i la claredat de la seva semàntica espacial); el segon, que és el que ara exposa a Girona, per aprofundir a la Sorbona els seus estudis de filosofia (aleshores comptava amb figures de referència com el gran Gaston Bachelard) i, només després, traduir en llenguatge plàstic una concepció depurada de l'estètica que, per a ell, no deixava de ser una forma de pensament. Què tenien en comú autors com Manera, Claret o el tortosí Jaume Rocamora (1946)? Doncs que, malgrat el seu formalisme obvi (les seves obres es construeixen a partir d'una sintaxi ben definida), no deixen mai de banda una concepció de la pintura entesa des de la seva vessant més sensualista o de pur misteri visiu. **E. CAMPS**

SANTA COLOMA DE FARNERS ► HOMENATGE DE LA CASA DE LA PARAULA AL NONAGENARI JOAN JORDÀ

Amb tres bones raons

JOAN JORDÀ

► **Casa de la Paraula, Sta Coloma de Farners.** Carrer Prat, 16. **Del 21 de setembre al 2 de novembre.** Diari de 10 a 13.30 h. De dijous a dissabte de 17 a 20 h.

EUDALD CAMPS

■ Amb una n'hi hauria d'haver prou però, segons Sebastià Goday, comissari de la mostra, n'hi ha tres, de raons, per justificar la presència de Joan Jordà a la casa de la Paraula: «La primera, va passar la guerra a Santa Coloma de Farners a casa de la seva mare; la segona, enguany es commemoren els 80 anys del final de la

guerra, d'allò que a França anomenen *La Retirada*; i, en tercer lloc, en Joan Jordà ha fet noranta anys ara fa tot just un parell de setmanes». Sigui com sigui, no es tracta d'una proposta senzilla. De nou, en paraules de Goday: «L'obra d'en Joan Jordà mai, o gairebé mai, s'empara en allò fictici o discutible que alguns en diuen bellesa, com ara les composicions pausades de colors amables i ben degradats, veladures equilibrades o de menjador burges, allò que la raó benpensant coordina i en fa un mel·lifu pastitx. No, els quadres i els dibuixos d'en Jordà s'expressen amb la contundència del traç».

CELRÀ ► AVUI (19 H) L'ESPAI CULTURAL RIZOMA PRESENTA LA MOSTRA «DUES MOLARS DE MAMUT»

Irene Solà i l'experiència de l'escriptura

IRENE SOLÀ

► **Cultural Rizoma, Celrà.** Plaça de l'Església, 8. **Del 20 de setembre al 23 de novembre.** Dijous i divendres de 17 a 20 h. Dissabtes d'11 a 14 h de 17 a 20 h.

EUDALD CAMPS

■ La proposta *Dues molars de mamut* d'Irene Solà és fruit de la col·laboració amb l'Associació Binari d'Olot, mitjançant la qual s'aposta per l'acompanyament en la producció d'un projecte específic que es desplegarà paral·lelament en format expositiu a Cultural Rizoma i com a intervenció en el marc de la Bianyal. En aquest sentit, el plantejament del seu projecte pren com a punt de partida la investigació sobre certs elements vinculats al context en el qual es desenvolupa la Bianyal per teixir un text que l'artista acabarà d'embastar treballant a l'oficina de Cultural Rizoma un cop ja s'hagi inaugurat la seva exposició en el mateix espai. Paral·lelament, la proposta es complementa amb unes peces audiovisuals de nova creació que exploren qüestions vinculades amb la inti-

mitat, la condició narrativa i la representació.

Irene Solà (Malla, 1990) és artista visual i escriptora. Llicenciada en Belles Arts per la UB i Màster en Literatura, Cinema i Cultura Visual per la Universitat de Sussex, en els seus treballs investiga al voltant de la construcció narrativa, el llenguatge i la comunicació. Recentment ha estat guardonada amb el Premi Documenta per la novel·la *Els Dics* (2017) i amb el Premi Anagrama per *Cantojo i la muntanya bamba* (2019). Els seus textos i obres s'han exposat i llegit al CCCB, a la Whitechapel Gallery (Londres), al Bòlit, Centre d'Art Contemporani de Girona, a ACVIC, al Jerwood Arts Centre (Londres), a la Galeria José de la Fuente (Santander), al Festival Internacional de Poesia de Sant Cugat o a la Festa de la Poesia de Sitges.

Una Casa amb paraula

► L'exposició de Joan Jordà, comissariada per Sebastià Goday, justifica l'activitat d'un espai encarregat de difondre la cultura local de qualitat.

Una proposta doble

► El projecte «Dues molars de mamut» d'Irene Solà és el resultat d'un encàrrec específic fruit de la col·laboració amb l'Associació Binari d'Olot: pensar en una proposta que es pogués desplegar en format expositiu a Cultural Rizoma i com a intervenció a la Bianyal.